

Metròpol-i

Amb aquestes paraules voldria compartir una experiència vital alhora que una petita troballa entorn del Teatre Metropol, obra de J. M. Jujol, reformat i ampliat per Josep Llinàs.

Avui dia, el Teatre juga un paper fonamental en el panorama cultural de Tarragona com a entitat consolidada. Ocupa un solar que travessa tota l'illa i li dona dues façanes, una a la Rambla i una altra al carrer Armanyà. La que dona al carrer més concorregut de la ciutat està encotillada dins els paràmetres reguladors de l'època en què fou gestada, i la secundària és al servei del Teatre. És per això que l'edifici es desenvolupa amb tota la seva força en el pati interior de l'illa. Aquesta disposició geomètrica de l'edifici és la clau que obre la porta de la imaginació de J. M. Jujol.

Als meus ulls, la gran aportació que s'ha fet i en la qual han participat des de les administracions fins a les companyies de teatre, passant per tot l'equip tècnic tant de la nova intervenció com del manteniment, ha estat conservar intacta el caràcter gairebé màgic que respirava (i continua respirant) aquest edifici tan emblemàtic que, abocat a l'interior de l'illa, s'allunya dels ulls assedegats de la ciutat. Així, aquest aïllament esdevé una eina de doble tall que hauria pogut condemnar l'edifici per falta de repercussió visual.

Dit d'una altra manera: moltes de les intervencions, ja siguin públiques o privades, que es fan en el marc contemporani només actuen a llocs que el gran públic pugui valorar per després recompensar (amb vots, compres, etc.) i, a més, s'acostumen a fer de manera desafortunada, fregant el gris espiritual i gairebé sempre contaminades pels «marges de benefici», paraula clau de l'«*homo economicus*» que no provoca una despesa sense assegurar-se uns guanys a curt o mitjà termini. Aquesta actitud, entre d'altres, ens ha dut a viure amuntegats formant metròpolis, llocs on hi ha tantes coses per fer que sempre estem ocupats, llocs on sempre falta temps, ja que tot va tan ràpid que hem acabat idolatrant el passat. El passat és avui més valorat que mai, segurament perquè les coses van massa de pressa i, si et descuides, gairebé no hi ha temps ni per pensar. Aquesta velocitat marca la cultura contemporània: vehicles més ràpids, ordinadors més potents... decisions precipitades. Quan fem una foto en moviment, surt borrosa, difosa, poc definida. Com més velocitat acumuli aquest moviment, més boirosa sortirà. Tot aquest magnífic desplegament de mitjans que estem desenvolupant les societats occidentals —i les que s'estan occidentalitzant— de frenesí descontrolat ens duu cap a una superficialitat supina en totes les nostres actuacions. Tots els camps se'n ressenten i la nostra essència, en conseqüència, també. És aquesta la superficialitat que el Metropol dissol.

Aquestes observacions són en gran part fruit d'una mena de relació estranya amb el Teatre Metropol, al principi involuntària i posteriorment més provocada, que ha tingut lloc al llarg de la meua vida: jugant, estenent la roba i desestenant-la a la galeria, uns 20 m² a la nostra disposició, sempre que no s'enfadés l'àvia que cosia a la vora. És una finestra gegant a un pati interior d'illa que ha resultat ser especial. Sempre m'havia cridat l'atenció aquell edifici que era, llavors quan era petit, subconscientment diferent. Sempre m'havien intrigat, i encara ho fan, els símbols que Jujol perpetuà en rajola blanca a les cobertes, la sinuositat de la coberta, la peculiaritat de les obertures i l'asimetria de les baranes. Després va venir una campanya de promoció de Jujol amb una exposició al mateix Metropol. Jo devia tenir 16 anys, i vaig descobrir la raó de ser d'aquella pertorbació que l'edifici em produïa: l'havia fet un gran arquitecte. Gran sorpresa la meua en comprovar que tot aquell món exterior tenia una correspondència interior. Recordo la fantasia dels detalls, les ondulacions del sostre, la raresa del paviment i l'estructura metàl·lica vista. Tot seguit vingueren uns temps d'obres i les nostres incursions nocturnes amb mon germà i mon cosí a «investigar» es van convertir en la meua primera «visita d'obra». Actualment la casa de l'àvia ja ha quedat enrere i els meus contactes amb el Metropol han esdevingut cada cop més esporàdics. Si dins meu hi ha algun arquitecte, puc assegurar que aquest edifici algun dia el va despertar.

La meua satisfacció és adonar-me ara, després d'haver estat espectador privilegiat, de l'evolució que l'edifici ha viscut, de l'excepcionalitat d'aquesta intervenció que, lluny d'alimentar el virus capitalista, dignifica la nostra condició humana en no sotmetre's als paràmetres habitualment decadents de la nostra «societat». I poder valorar la feina d'en Llinàs, gran coneixedor de Jujol, que estableix una connexió que desafia el temps amb una actuació exemplar de diàleg generacional, que combina la puresa del patrimoni

arquitectònic llegat amb el refinament sofisticat de la contemporaneïtat, connectant ambdós temps per osmosi*.

I adonar-me també que hi ha una illa sensorial, una illa envoltada per un mar, que aquest cop és la ciutat, que l'ofega per deixar-la respirar: Un lloc embadalit en el seu virtuosisme, aliè al circumdant, fet a mida d'una imaginació, o dues, o tres, amb una harmonia que se celebra tot l'any amb un perpetu foc d'artifici, tribut d'un pati veí. És l'illa Metropol, de la mar metròpoli, i tots hi estem convidats!

Marc Binefa Vilà

* Osmosi: transferència de dissolvent d'una solució diluïda cap a una solució concentrada a través d'una membrana semipermeable. És a dir, un element passa de manera selectiva a través d'una membrana. L'element és la qualitat de l'edifici, la membrana és el temps.

ACTIVITATS DE LA DEMARCACIÓ juny>desembre 2003

El CoAC al Parc Infantil de Nadal

A les ciutats de Reus i Tarragona, l'Àrea de Cultura de la Demarcació de Tarragona del CoAC ha organitzat, durant les festes de Nadal (22 de desembre – 4 de gener) als PARCS INFANTILS respectivament, les activitats *la meua ciutat* i *la mevacasa*.

L'objectiu s'ha centrat fonamentalment a despertar la capacitat dels nens per interpretar el seu entorn i estimular la reflexió sobre les causes que han dut a terme la construcció de les ciutats i els seus edificis mitjançant un llenguatge molt directe, entenedor i atractiu. El contingut educatiu d'aquesta exacció lúdica ha atorgat a les activitats un valor afegit.

L'activitat *la meua ciutat* consistia a vincular els més petits amb el seu entorn geogràfic més proper. L'activitat es desenvolupava sobre un fotoplànoi trepitjable de grans dimensions de la ciutat a la qual pertanyia el PARC INFANTIL.

Sobre el fotoplànoi, i amb l'ajuda dels monitors, subicaven carrers, places, parcs, equipaments, habitatges... mitjançant peces de fusta que ajudaven a interpretar volumètricament el creixement de la ciutat.

El fet que els nens poguessin jugar sobre un fotoplànoi de la seva ciutat, situar casa seva, la seva escola i els recorreguts més freqüents, ha estat un bon incentiu perquè els nens s'involucreassin en el joc.

L'altra activitat, *la mevacasa*, consistia a construir un edifici de dimensions reduïdes. Prèviament, el monitor explicava als nens els elements que formen els edificis i la seva funció, mitjançant un similitud entre el cos humà i un edifici, relacionant l'estructura amb l'esquelet, les instal·lacions amb els òrgans i els tancaments amb la pell. El fet de treure el joc d'escala i que els nens formessin part d'un grup que montava una construcció amb peces grans ha cridat molt la seva atenció.

Aquestes activitats han permès apropar els valors cromàtics, volumètrics i formals dels infants al món de l'arquitectura.

Silvia Amorós i Gorétti Guillén, arquitectes projecte i coordinació de l'activitat

Exposicions

VISIONS DEL CAMP

III BIENNIAL D'ARQUITECTURA ALEJANDRO DE LA SOTA Inauguració i lliurament de premis 7 de juliol.

REFLEXIONS MIES. Una reflexió visual sobre el Pavelló Mies van der Rohe de Barcelona. Fotografies de Lluís Casals.

UN PROJECTE EN ELS SEUS CROQUIS. L'INSTITUT DE L'ARBOÇ Emili Donato.

III BIENNIAL D'ARQUITECTURA ALEJANDRO DE LA SOTA Lloc: Auditori Josep Carreras de Vila-seca Inauguració de l'exposició i presentació del catàleg dimecres 17 de setembre a les 20.00 h. Itinerància de l'exposició: Reus. Sala Fortuny. Centre de Lectura Falset. Biblioteca comarcal Estrem i Fa.

ARQUITECTURA DEL SOL Lloc: Reial Club Nàutic Tarragona. Port Esportiu

PREMIS FAD

PFC 2001 - 2003

PORTO. Fotografies d'Eulàlia Grau. Dates: de l'11 de desembre al 31 de gener.

ARQUITECTURA DE L'AVANTGUARDA SOVIÈTICA Carlos Flores Pazos.

... a debat

L'AMPLIACIÓ DEL MUSEU NACIONAL ARQUEOLÒGIC DE TARRAGONA, UN CONCURS DESERT Francesc Tarrats, director MNAT i representants dels equips que van participar al concurs d'ampliació del MNAT.

Xerrades

ARTURO FREDIANI SARFATI, arquitecte Premi FAD 2003 d'Arquitectura per la Casa Garriga-Poc.

RAMÓN PICÓ VALIMAÑA I JAVIER LÓPEZ RIVERA Premi FAD 2003 Espais Exteriors pel "Sendero del Pinar de la Algaïda".

TERTÚLIA LA INCIDÈNCIA DE LA NOVA LLEI D'URBANISME ALS PETITS MUNICIPIS Amb Pere J. Torrent Ribert, cap dels serveis jurídics de la Diputació de Tarragona. Organitza: AASAP.

PLA DIRECTOR D'INDÚSTRIA I TURISME AL CAMP DE TARRAGONA A càrrec de Joan Llorc i Corbella, director general d'Urbanisme de la Generalitat de Catalunya.

Xerrades

IDEES, DIBUIX I FORMES, a càrrec d'Emili Donato. Presentació del llibre "Dibuixos d'Arquitectura", d'Emili Donato, a càrrec de Jordi Sardà.

OBRA RECENT: DES DEL NÀUTIC DE TARRAGONA AL PORT FÓRUM BARCELONA 2004, a càrrec de David Baena i Toni Casamon, arquitectes. Dins l'exposició ARQUITECTURA DEL SOL.

RAMON SASTRE SASTRE Dins l'exposició PFC.

EL GRATACELS DOBLE. Reflexió de l'obra de Mies A càrrec de Miquel M. Usandizaga i Calparsoro, arquitecte.

Visites

PRESENTACIÓ REVISTA AT VISITA CASA BONET. Salou.

Jornades

1% CULTURAL: FEM REVUIRE EL NOSTRE PATRIMONI A càrrec de Carles Solsona, arquitecte i coordinador de l'1% Cultural; Montserrat Adroer, arquitecte, cap d'equip de Nuclis Antics-2 de l'Institut Català del Sòl; Joan Figuerola, arquitecte; Anton Pàmies, arquitecte. Organitza: CoAC Tarragona / Generalitat de Catalunya.

TELECOMUNICACIONS

CURS PRESENTACIÓ DE LA NORMA DE CONSTRUCCIÓ SISMORRESISTENT: PART GENERAL I EDIFICACIÓ NCSE-02

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE "ARQUITECTURA NOUCENTISTA A REUS" Lloc: Casa Gasull (C/ Sant Joan, 29, Reus).

CURS ICAD-T

CURS ESTRUCTURES METÀL·LIQUES

NOU DECRET MÍNIMS D'HABITABILITAT

